

# РЕШЕНИЕ

№ 535

гр. София, 29.01.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,**  
в публично заседание на 16.01.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маргарита Немска**

при участието на секретаря Детелина Начва, като разгледа дело номер **12443** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], вх. А, ет. 8, ап. 20, представлявано от К. М. Д., срещу Решение № ПО-120/14.10.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 34-00-331/07.10.2019 г. по описа на ТД на НАП-С., подадена от [фирма], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0002780/18.09.2019 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено при непълнота на доказателствата, необосновано и издадено в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на чл. 121 и чл. 195 от ДОПК. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Е., който поддържа подадената жалба. Моли да бъде отменено оспореното решение. Не претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. И., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за Възлагане на ревизия № Р-22221419000438-020-001/23.01.2019 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221419000438-020-002/18.02.2019 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221419000438-020-003/22.03.2019 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221419000438-020-004/24.04.2019 г., изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221419000438-020-005/21.06.2019 г., всичките издадени от началник –сектор в ТД на НАП С. П. Т. П. под формата на електронен документ, е възложена ревизия на жалбоподателя [фирма] за установяване на задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за периода 07.05.2015-31.12.2018 г., както и данък върху доходите на физически лица – свободни професии, граждански договори и др. за периода 07.05.2015-31.12.2018 г.

С мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221419000438-039-001/16.09.2019 г. на А. Н., главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., в качеството ѝ на ръководител на ревизията, във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, е направено искане да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0002780/18.09.2019 г., издадено от Р. Г., главен публичен изпълнител в ТД на НАП-С., на основание чл.121 ал.1 от ДОПК, са наложени следните обезпечителни мерки:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и върху сумите, предоставени за доверително управление, находящи се в:

- [фирма] за сумата от 160 190.12 лв.;
- [фирма] за сумата от 160 190.12 лв.;
- [фирма] за сумата от 160 190.12 лв.

2. Запор върху притежаваните от лицето ценни книги – притежавани от дружеството дялове от капитала на [фирма], а именно 14 дяла с номинална стойност за един брой 10 лв., с обща стойност 140 лв.

3. Лозарска машина КАМТ, модел УНЛМ – 2.5 фабричен № 109, година на производство 2019 г., 1 брой с балансова стойност 4 190.50 лв.

Постановлението е връчено на 02.10.2019 г., обжалвано е по административен ред и потвърдено с Решение № ПО-120/14.10.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., връчено по електронен път на 21.10.2019 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена на в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7- дневен преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество, относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа;

спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП-С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, също е издадено от компетентен орган-публичен изпълнител в ТД на НАП-С..

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона форма. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също съдържа всички законоустановени реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 от ДОПК.

При издаването на оспореното решение, както и на потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са били спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл.121, ал.1 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. По силата на нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

Предварителните обезпечителни мерки са наложени въз основа на мотивирано искане от ръководителя на ревизията до публичния изпълнител, поради което условието по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е изпълнено. Във връзка с възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че искането не е подписано, съдът приема, че същото е изпратено от ревизиращия екип до дирекция „Събиране“ по електронен път чрез ИС „Контрол“, поради което не следва да бъде подписано на ръка. По делото е представено заверено копие на същото, поради което липсата на подпис върху него не води до незаконосъобразност на издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото

постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наличието на категорични данни, че размерът на имуществото на жалбоподателя е по-малък от размера на предполагаемите публични вземания, обосновава обезпечителната нужда. Няма данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение, а предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е голям, ето защо единственият начин за обезпечаване тяхното събиране, е този чрез наложените вече запори.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Твърденията в жалбата, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване търговската дейност на едноличния търговец, съдът счита за декларативни и изцяло недоказани. Тези твърдения са твърде общи, без конкретно да е посочено по какъв точно начин е затруднена обичайната търговската дейност на жалбоподателя. В подкрепа на цитираните твърдения и с оглед разпределение на доказателствената тежест по реда на чл.170, ал. 1 от АПК, задължение на [фирма] е да ангажира доказателства в тази насока. В случай, че оспорващият има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият е могъл да направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

При наличие на други активи,които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК – да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

С оглед изложеното, Решение № ПО-120/14.10.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 34-00-331/07.10.2019 г. по описа на ТД на НАП-С., подадена от [фирма], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0002780/18.09.2019 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна. При този изход на настоящото производство, разноски се дължат на ответника, които

са своевременно заявени. Жалбоподателят следва да заплати на ТД–НАП С. предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.161 ал.1 от ДОПК и Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата в размер на 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 61 състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к „Х. С.“ № 49, вх. А, ет. 8, ап. 20, представлявано от К. М. Д., срещу Решение № ПО-120/14.10.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 34-00-331/07.10.2019 г. по описа на ТД на НАП-С., подадена от [фирма], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0002780/18.09.2019 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к „Х. С.“ № 49, вх. А, ет. 8, ап. 20, представлявано от К. М. Д., да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 300 лв. /триста лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: